

รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ คณะศึกษาศาสตร์

ครั้งที่ ๖/๒๕๖๖

วันศุกร์ที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ณ ห้องประชุม EOB ๓๐๒ คณะศึกษาศาสตร์ เวลา ๑๐.๐๐ น.

ผู้คณะกรรมการ KM TEAM การจัดการความรู้ ด้านการวิจัย

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ	หัวหน้าทีม KM TEAM
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.มานิกา วิเศษสาธ	KM TEAM
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรพร อิ่มสอาด	KM TEAM
๔. นางสาวกรณัฏฐา สนั่นเขียว	คุณลิขิต และเลขานุการ KM TEAM

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

๑. อาจารย์รุ่งภรณ์ กล้ายประยงค์	กลุ่มเป้าหมาย
๒. อาจารย์ ดร.จุฑามาศ แสงงาม	กลุ่มเป้าหมาย
๓. อาจารย์ ดร.ดารุณี ทิพย์กุลไพโรจน์	กลุ่มเป้าหมาย
๔. อาจารย์ ดร.นิสสรณ์ บำเพ็ญ	กลุ่มเป้าหมาย
๕. อาจารย์เสรี คำอ้น	กลุ่มเป้าหมาย
๖. อาจารย์สมกมล รักวีธรรม	กลุ่มเป้าหมาย
๗. อาจารย์พิมพ์ชนก โพธิ์ปัสสา	กลุ่มเป้าหมาย
๘. อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ แสนสุภา	กลุ่มเป้าหมาย
๙. อาจารย์เอื้อทิพย์ คงกระพันธุ์	กลุ่มเป้าหมาย

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ขอเข้าสู่วาระการประชุมเรื่องของ KM ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณวิทยากรทั้ง 2 ท่าน คือ รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาธ และ ผศ.ดร.ปวีรพร อิ่มสอาด ต้องขยายผล เรามีของดีต้องทำให้เกิดเป็น ประโยชน์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัย มันจะได้มีภาพวิชาการฉายออกไปบ้าง Connection ใหม่ มี โอกาสที่ต่อกันอย่างลึกซึ้งในเชิงวิชาการ ก็ฝากในส่วนนี้ด้วย ในส่วนของประเด็นอื่นที่ทราบ KM ของ เราตลอดระยะเวลาท่านรองฯ ชนะวงศ์ ขึ้นมาต่อจากรองฯ ภาติยะที่ดูแล และก็เป็นพี่เลี้ยงให้ แล้วก็ สานต่อกันไป ก็ทำให้เรื่องของ KM เป็นที่กล่าวถึง โดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพเขาก็พูดถึง ว่า เาของเราเป็น Model ได้เลย โดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพ เขาก็พูดถึงว่า เาของเรา

เป็น Model ได้เลย ในที่ประชุมของ ก.บ.ม.ร. ในหัวข้อของ KM นะครับ อันนี้ก็เป็นความภาคภูมิใจของ คณะศึกษาศาสตร์

ส่วนโปรแกรมวันนี้หลักๆ ก็อยากจะให้ประธานที่เข้ามาดูแลดำเนินการต่อไปครับ

อ.ดร.อรชูลี นิราศพร

วันนี้ขอบรรยายภาคแบบสบายๆ ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 แล้ว สำหรับอาจารย์บางท่านติดภารกิจ อาจจะมีคุ่มสอบบ้าง บางท่านก็ได้ฝากข้อมูลมาอยู่ ในส่วนของวันนี้ก็ต้องขอบคุณท่านวิทยากรที่เสียสละ เวลามาเป็นครั้งที่ 2 สำหรับประเด็นวันนี้ที่เราประชุมกันเนี่ย เราจะคุยกันในเรื่องของการติดตามผล และประเด็นหลักในเรื่องการพิจารณาคู่มือ ในส่วนตรงนี้เราอาจจะใช้เวลาไม่นานมาก ก็ขออนุญาตมอบ เวทีให้อาจารย์เพยเลยคะ ขอขอบคุณคะ

ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

ขอบคุณคะ อย่างที่ท่านประธานบอกว่าวันนี้เราคงใช้เวลากันไม่นานเท่าไร เพราะเป็นรอบ ของวันมาเก็บตก อันดับแรกก็จะขอให้กับกลุ่มเป้าหมายทุกท่านได้พิจารณาคู่มือที่ท่านวิทยากรได้กรุณา ไปทำและได้มีการจัดทำ ปรับแก้ไขมาให้เรียบร้อยแล้วว่า คู่มือนี้โอเคเป็นยังงัยบ้าง อ่านแล้วเข้าใจไหม หรือมีประเด็นไหนสงสัย ชักถามเพิ่มเติมได้นะคะ โดยใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที

อ.ดร.อรชูลี นิราศพร

ขอแจ้งนิดนึงนะคะว่า ในส่วนของการวัดผลของเรา กลุ่มเป้าหมาย เราจะวางกลุ่มเป้าหมายตอน Process มันคงไปไม่ถึงการตีพิมพ์ แต่ว่าอย่างพวกเราจะต้องมีในส่วนของกรายงานผลว่าติดตามแล้ว อยู่ในกระบวนการขึ้นไหน ตอนไหนบ้าง ฉะนั้นก็จะให้พวกเราพิจารณาคู่มือ แล้วก็ดูในส่วนของ มันจะมี เรื่องของกระบวนการ อะไรอย่างนี้

ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

ทีนี้เท่าที่ฟังเสียงมาบอกว่า เวลา 2 นาทีไม่น่าจะพอ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวจะฝากให้ กลุ่มเป้าหมายกลับไปอ่านอีกรอบก่อนก็ได้ ถ้ามีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือมีประเด็นไหนที่ต้องการให้เพิ่ม หรือสงสัย เดียวให้หลังไมค์มาที่ท่านประธานก็ได้ ที่นั้นนอกจากการที่เรามีการ KM ไปครั้งที่แล้ว รอบนี้ ก็อยากจะให้น้องๆ แต่ละคนได้บอกว่าหลังจากที่เรา KM รอบที่ 1 ไปแล้ว เราได้อะไรจากการ KM ครั้ง นั้น หรือได้แนวทางหรือว่าทำอะไรไปแล้วบ้าง

อ.ดร.กรรณิการ์ แสนสุภา

ขออนุญาตสอบถาม เมื่อครั้งที่อาจารย์บอกว่า อาจารย์จะประเมินผลจากการที่เรา On Process วันนี้ไข่ม้อยคะ ถ้าเกิดว่ากรณีที่เรายังไม่ได้ On Process ในการตีพิมพ์ฐานานานาชาตินั้น คือไม่ผ่านตัวชี้วัด หรือเปล่าคะ

อ.ดร.อรชุลี นิราศพร

ไข่ม้อยคะ อยู่ที่ประมาณ 80% ตอนที่เราหาทางออกคืออย่างนี้คะ ตอนที่เราคิดหัวข้อเรื่องนี้มา คือมันเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แต่ว่าการที่จะไปถึงมันต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ฉะนั้นตอนนั้นก็เลยคิดกันในทีมว่า เราจะ On Process ซึ่งในตัว Process จะได้ลองพูดคุยกับวิทยากรว่า สมมติว่ามันเป็นเรื่องของการที่ผู้เขียนส่งเรื่องเข้าระบบออนไลน์ ทีนี้ถ้าเกิดเราจะยืดขบวนการขึ้นไปข้างบนหน่อย เช่น ไปในเรื่องของอันดับแรกไปในเรื่องของการหาเอกสารที่เข้ากับผลงานของเรา หลังจากนั้นลำดับที่ 2 เราอาจจะมาเป็นเรื่องของการแปลภาษา ในขั้นตอนตรงนี้แล้วก็ค่อยเข้าสู่กระบวนการตรงนี้ ถ้าเป็นอย่างนั้น เราอาจมีการปรับ Model ตัวนี้ ถ้าเป็นอย่างนี้ทางพวกเราให้ข้อมูลมาว่า ได้มีการหาเอกสารแล้วก็หาได้เรียบร้อยแล้ว กำลังดำเนินการแปล อย่างนี้ถือว่าพวกเรา On Process อยู่ ถือว่า Success ค่ะ

อ.ดร.กรรณิการ์ แสนสุภา

คืออย่างนี้คะ ตัวแปมเอง วันนั้นที่เข้าไปในรอบแรก แล้วก็รู้สึกได้เห็นภาพหมดเลยว่าเราจะต้องทำอย่างไร แล้วก็เห็นภาพหมดเลยถึงปัญหาแล้วก็อุปสรรคที่มันจะเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในฐานะที่เราเป็นอาจารย์ เราก็คงต้องมีสักครั้งที่ตีพิมพ์ฐานานานาชาติ แต่ว่าด้วยตัวของแปมเอง แปมถูกกำหนดด้วยระยะเวลาประเมิน วันนั้นเข้า รู้สึกได้เลยว่า ถ้าเราจะต้องผ่านกระบวนการที่จะไปถึงขั้นตอนสุดท้าย มันนานไข่ม้อยคะ เหมือนที่ท่านอาจารย์มานิกา และอาจารย์ปวีรพรบอกว่า มันจะต้องใช้เวลานาน แล้วเราอาจจะโดนแบบ Reject มาโดยที่เราไม่รู้ว่าจะต้องรอ ต้องแก้ไปถึงเมื่อไหร่ เพราะฉะนั้นส่วนตัวแล้วคิดว่าจะเอาแผนตัวนี้น่าไปใช้ในอนาคต แต่ว่าในเร็ววันนี้มันก็เป็นปัญหาส่วนตัวว่าเราจะต้องประเมินเวลามันอาจจะไม่พอ แต่ตอนนี้ On Process การตีพิมพ์มี 2 เรื่องที่รออยู่ แล้วก็อยากจะทำเหมือนกันนะคะ แบบนี้ขอได้ขอเสนอแนะว่าเราควรจะไปถึงตรงนี้ในระยะเวลาอันเร็ว ถ้าเกิดเร็วสุดมันจะต้องใช้เวลาเท่าไร

รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

ขอตอบให้เลยนะคะ เห็นด้วยกับการที่เรากำลังคุยกันในเรื่องของความกังวลว่า เดี่ยว KM จะไปไม่ถึงตัวชี้วัดที่ต้องการของ KM มันก็จะทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาไม่ Success ซึ่งก็จะเป็นแบบ Best Practice สำหรับมหาวิทยาลัย ดังนั้นเราก็ควรจะต้องเพิ่มกระบวนการหรือขั้นตอนในเรื่องของการเตรียมตัวเข้าไปด้วย เพื่อที่ว่าเวลาเรานับ Process หรือว่าความสำเร็จของเรา เราก็ไม่ได้ประเมินแค่ว่าผลลัพธ์มันได้เสร็จสิ้นแล้ว แต่เราประเมินว่าผลลัพธ์อยู่ในกระบวนการนี้ก็ได้ เมื่อก็ก็หาหรือกับน้องเต็นอกรอบ เต็บอกว่า ใน Flowchart ที่น้องเต็นทำสมบูรณ์แล้ว แล้วก็เพื่อปรับให้งานสอดคล้องกับงาน KM ก็เลยคิดว่าแบ่งเป็น 2 เฟส ที่สำคัญ คือ เฟสของการเตรียมตัว กับเฟสของการลงมือ

ถ้าเราจะตั้งชื่อเฟสแรกว่าเป็น Pre Foundation Process และอีกเฟสหนึ่งเราตั้งชื่อว่า Action Process ได้มั๊ยคะ ของน้องเต็นทั้งหมดเราก็ขีดเส้นแล้วเรียกว่า Action Process แต่ในขั้นที่เราอาจจะเติมเข้าไป หรือข้างบนขึ้นไป คือขั้น Pre Foundation Process เนี่ย ก็ยังคิดว่ายังมีอยู่ 2 กล่องที่สำคัญ ก็คือ กล่องการเตรียม Manu Script กับกล่องการเลือก The Right Journal ฉะนั้นในขั้นตอนของการเตรียม Manu Script และ The Right Journal เนี่ย ต้องยึดหยุ่นตามผู้วิจัย เร็ว ช้า ก็อยู่ที่ผู้วิจัย แต่ขั้น Action Process เนี่ย เร็ว ช้า มันขึ้นอยู่กับวารสาร ฉะนั้นถ้าเราเพิ่มเป็น 2 เฟส

เฟสที่ 1 เราอยู่ในขั้นของการดำเนินการ เตรียมตัว ก็น่าจะนับในเรื่องของ KM ได้แล้วว่า OK เข้าไปอยู่ในกระบวนการ แต่เป็นกระบวนการขั้นที่ 1 ปีต่อไปค่อยมาขั้นที่ 2 ก็แล้วกัน อย่างนี้คะ ก็แสดงว่าผลักดันและต่อเนื่อง เพราะว่างาน KM ในด้านของวิจัยไม่ได้สิ้นสุดภายใน 5-10 วัน มันใช้กระบวนการในการบ่มเพาะ ซึ่งต้องใช้เวลานาน เพราะฉะนั้นในช่วงปีแรกได้ Pre Foundation ก็เก่ง ใน Process ก็จะมีการเตรียม Manu Script กล่องหนึ่ง The Right Journal กล่องหนึ่ง แล้วค่อยลากลงมา แล้วก็ขีดเส้นหน่อย เป็นการแบ่งออกเป็น 2 เฟส

ทีนี้ตอนที่คุยกับน้องเต็นอกรอบ ก็ยังคุยกันว่าในเรื่องของการเตรียมตัวสำหรับมือใหม่ ไม่ใช่เรื่องง่ายนะ คือ มันต้องเตรียมทั้งความรู้ทางภาษาของเรา เตรียมทักษะภาษาอังกฤษ เตรียมใจที่สำคัญ คือเราจะฮึกเหิมขึ้นมา ในการที่จะหยิบเรื่องของเรามาแปลเป็นภาษาอังกฤษ มาทำภาษาอังกฤษ ไม่ใช่ไม่มีโอเคอะไรนะ มีโอเคแต่แนวทางกับการจดปากกาเขียน แล้วเขียน Manu Script ในฉบับภาษาอังกฤษ ทั้งหัวสมอง ทั้งทุกอย่างของเราก็ไม่ใช่เรื่องง่าย บางทีมันก็ไปเจองานอื่นเราก็ทิ้งมันไป ก็เลยคิดว่าขั้นตอนของการเตรียมความพร้อม เตรียมตัวเองให้พร้อมทั้งในเรื่องของศาสตร์ในเรื่องของภาษาและในเรื่องของกำลังใจให้ตัวเอง ก็น่าจะเป็นอีกขั้นตอนที่แบบน้องๆ อาจจะอยากฟัง

Step ก้าวแรกของการเข้าสู่วงการ Intern คุยกันนอกรอบกับน้องเต็น ตัวตนเองก็จะมีประสบการณ์ในการก้าวเข้าสู่วารสารที่เป็น Inter ไม่เหมือนกัน อยากให้น้องเต็นเล่าก่อนเพราะว่าน้องเต็นประสบการณ์เยอะ

ผศ.ดร.ปวีรพรต เอี่ยมสอาด

จริงๆ ทุกวันนี้ผมคุยกับอาจารย์ตูน เรามีประสบการณ์ครั้งแรกเหมือนหรือต่างกันหรือเปล่า ปรากฏว่าอาจารย์ตูนก็เล่าให้ฟังว่า ครั้งแรกค่อนข้างทำทนาย ส่วนของเต้ ครั้งแรกที่ทำทนายไม่ใช่เรื่องของ ภาษา เพราะว่าด้วยเราเรียนเอกภาษาอังกฤษมา ดังนั้นภาษาอาจจะไม่ใช่อุปสรรคขนาดนั้น แม้ว่า อาจจะมีความเป็นธรรมชาติที่เราอาจจะไม่เหมือนเจ้าของภาษาขนาดนั้น แต่ปัญหาของเต้ หลักๆ ครั้งแรกก็คือเรื่องของ Tent หมายความว่าเวลาเราเขียน Title มา ภาษาโอเคเลย ครั้งแรกที่ ส่งไปเนี่ย ที่โดน Reject มา เขาพูดถึงเรื่องของ Tent ว่ามันไม่ลุ่มลึกพอ การเขียนเชิงวิพากษ์ของเรา เราเขียนออกมายังไม่ลุ่มลึกพอ ถ้าเปรียบเทียบเหมือนเต้ทำวิจัยเป็นขนมชั้น แต่เขาอยากได้หม้อแกง ของเราเป็นชั้นๆ เป็นก้อนๆ อยู่ แต่ว่าเขาอยากได้หม้อแกงที่มันดูกลมกลืน ฉะนั้น ตอนแรกก็ไม่เข้าใจว่า อะไรคือความไม่ลุ่มลึก คืออะไร ก็ยังไม่เข้าใจ จนกระทั่งเราเริ่มอ่านงานเรื่อยๆ เราถึงเห็นว่า อ้อ งานวิจัยเราไม่ได้แค่ใส่ผล รายงานผล เปรียบเทียบ ผลของเราเหมือนกับคนนี้ ไป Support งานคนนี้ ผล ของเราอ่านจากคนนี้ ทำให้ได้ผลใหม่ขึ้นมา แต่ว่าสิ่งที่เขาต้องการ เขาต้องการความคิดเห็นเพิ่มจากเรา ว่า ทำไมมันถึงเป็นอย่างนี้ อันนี้เราก็เริ่มเอ๊ะขึ้นมา จากการอ่านของคนอื่นเรื่อยๆ ฉะนั้น ผมมองว่าครั้งแรกของเต้ คือความลุ่มลึกในแง่ของการวิเคราะห์ข้อมูล หรือการเตรียมรายงานผล และก้วิธีแก้ก็คือเรา อ่านงานทำนองที่อยู่ในฟิลของเราเยอะๆ เพื่อให้เห็นว่าลักษณะการเขียนของเขาเป็นยังไง

รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

ประสบการณ์ครั้งแรกของเราในการเขียนบทความฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ เกิดขึ้นตอนเรียนปริญญาเอกที่มหิดล เป็น International Program แล้วก็มหิดลมี Requirement ว่านอกจากทำ Thesis เป็นภาษาอังกฤษแล้วก็ต้องส่งบทความลงตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ซึ่งสมัยนั้นยังไม่มีคำว่า TCI คำว่านานาชาติขอให้ เป็น Manu Script ฉบับภาษาอังกฤษ จะส่งแบบ Conference ก็ได้ แล้วไป Present ก็ได้ หรืออาจจะส่งในลักษณะของวารสารก็ได้ ซึ่งถึงไม่ยากก็ต้องทำ ไม่งั้นไม่จบ

ทีนี้ พอทำแล้วต่อให้โชคดีตรงที่เราทำ Thesis เล่มใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ แต่ว่าการเรียนระดับปริญญาเอก หลายคนที่ผ่านมาแล้วก็จะรู้ว่ามันมีหลายเฟส มันมีแบบ Objective เยอะแยะไปหมดเลย Objective ใหญ่ๆ ทั้งนั้น แล้วก็เรียงร้อยอยู่ใน Thesis เล่มเดียวกัน แล้งอย่างนี้ถ้าการสกัด Thesis ถ้าเป็นบทความ ก็คือต้องใส่ทุกอย่างที่ฉันทำลงไปบทความฉบับนั้น นั่นคือการทำของนักศึกษาปริญญาเอกตอนนั้น ซึ่งก็เลยยึดทุกอย่างเข้าไป เขาให้ส่ง 12 หน้าทำยังไงก็ไม่ถึง 12 หน้า ก็ลดขนาดตัวอักษรนิดหนึ่ง Reference ที่ไม่สำคัญก็ตัดออกไปบ้าง แนนอนการทำสิ่งนั้นส่งไปก็ปะๆ คล้ายขนมชั้นเหมือนกัน อย่างถามหาความร่วมมือ แล้วก็ใส่ทุกอย่างที่คิดว่าของฉันน่าจะเร็ดหูที่สุดแล้ว และนี่คือการส่งไปต่างประเทศครั้งแรกในชีวิต แนนอนมันก็ยอมถูก Reject เป็นเรื่องธรรมดา ด้วยข้อ Reject ประมาณ

50 ข้อ คือไม่ต้องอ่าน คือ Reject พอ แล้วก็แบบเจ็บปวดกลับบ้านไป โอเคน่าจะมาไม่ถูกทาง ที่นี้พอน่าจะมาไม่ถูกทางเราก็คุยกันใหม่ ก็หารีบบอาจารย์ที่ปรึกษา Concept แรกของการที่เราเตรียมเพื่อส่งวารสารระดับนานาชาติ คือ Objective ของงานต้องชัดเจนมากๆ คือเราไม่จำเป็นต้องมีแบบเยอะๆ แต่เราต้องมี Main Objective ใหญ่ๆ ที่ดึงดูดและชื่อเรื่องเราที่ดึงดูดด้วย ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นเลยของการที่ทำให้เราค่อยๆ เข้าใจว่าการเขียน Manuscript ฉบับภาษาอังกฤษมันคืออะไร ทำไป 3 เฟสก็จริง แต่มันไม่จำเป็นต้อง Public Article 3 เฟสก็ได้ หรือจะทำทั้ง 3 เฟส นั้นก็ได้ แต่ต้องมีลีลาที่จะร้อยเรียงมันว่า สรุปแล้ว Outcome ที่ต้องการคืออะไรกันแน่ มันไม่ใช่ Outcome ทั้งหมดมา มันไม่ใช่ ก็เป็นประสบการณ์ครั้งแรกในการตีพิมพ์

เพราะฉะนั้นสิ่งแรกที่ได้จากประสบการณ์ครั้งแรก แนนอนคือความรู้เกี่ยวกับการ Reject แต่ Reject มันมีบทเรียน เช่น

1. Objective เรายัดทุกอย่างเข้าไป แบบที่เราอยากจะทำ บางทีเขาก็ไม่ Get เราก็จัดลำดับมันว่าตกลงแล้วงานนี้เราอยากให้อะไรเป็นหัวใจสำคัญ อันนั้นเป็น Main Objective ที่เหลือเป็นส่วนที่รองๆ ลงไป เพราะฉะนั้นข้อที่เป็น Main Objective ต้องอยู่ข้อที่ 1 ถ้ามีข้อ 3 ข้อ 4 มันก็ไม่ควรจะเป็น Objective หลักแล้วอย่างนี้ค่ะ

2. Reference ก็สำคัญ การเลือก Reference ประเภทแบบอะไรก็ยัดๆ เข้าไปก่อนอะไรอย่างนี้ฝรั่งเขาดู คือถ้าเป็นคนไทยก็ช่างหัวมัน มีตัวแปรเดียวกัน เราอ่าน เราเป็นผู้ทรง เราก็เข้าใจได้ว่ามันน่าจะเกี่ยวกัน เราก็จะลุ่มอะล่วย แต่ฝรั่งเขาดู เขาเปิดไปที่ Article ต้นฉบับนั้น มันไม่ได้สรุปแบบนี้ เธอสรุปอะไรมา ไม่น่าเชื่อถือแล้วถ้าเราไม่สามารถอ้างอิงได้ถูกต้อง อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ 2 ที่แบบผ่านมา 10 ปีแล้วยังจำได้ การ Reject ครั้งนั้น หัวใจสำคัญคืออะไรบ้าง

3. แนนอน ภาษาอังกฤษ ผิดไวยากรณ์มากไป คือเหมือนว่าเขาอ่านเราเขาไม่ get ก็เป็นเรื่องธรรมดา ขอให้เขาอ่านแล้วเข้าใจ มันก็ต้องมีคำที่เป็น Academic Terms อยู่ในงานนะคะ เช่น ถ้าเราบอกว่าต้องการเพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ คนไทยข้อแรกเพื่อศึกษาไป พอขึ้นคำนี้มามันเป็นคำไม่มีคุณภาพในงานของฝรั่ง เราขึ้นคำนี้ไม่ได้ ขึ้นไปไม่ต้องอ่านอันอื่น ก็ Reject ใน 3-5 วัน คือมันไม่ได้ คนไทยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาหรือชื่อเรื่องเราขึ้นต้นว่าการศึกษา คือตกตั้งแต่ข้อการศึกษานี้แหละ

ฉะนั้น อะไรที่เป็นอย่างนี้ก็เกิดสถานการณ์ค่อยๆ บ่มเพาะ กลับไปทำการบ้าน สังเกตประสบการณ์อ่านงานดีๆ คือจะอ่านต้องเลือกด้วยว่า Article ฉบับที่อ่านดีพอ อันนี้ก็แชร์ให้ฟังว่า แนนอนเราเจอประสบการณ์การถูกปฏิเสธมาก่อนมันก็จะเจ็บปวดบ้าง แต่มันก็เป็นบทเรียนที่ดีที่ทำให้เราเติบโต มันอาจจะไม่ได้เติบโตข้ามวัน วันนี้ไม่เก่ง พรุ่งนี้เก่ง ไม่ใช่ มันก็สะสมตามเวลาแต่ก็จะทำให้เราค่อยๆ พัฒนาตัวเองนะคะ

ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

ขอบคุณค่ะ สำหรับน้องที่เพิ่งเข้ามานะคะ พอตีจากการเล่นครั้งที่แล้ว ท่านวิทยากรของเรา ก็ได้ทำคู่มือมาให้ซึ่งอันนี้เดี๋ยวจะให้น้องๆ พิจารณา เอากลับไปพิจารณาก่อน หากมีประเด็นไหนต้องการแก้ไขหรือเสนอแนะเพิ่มเติม ก็แจ้งมาที่ท่านประธานได้นะคะ

ตอนนี้เป็นการรอบที่ว่าการเสวนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในครั้งที่แล้ว ก็อยากให้น้องๆ แต่ละคนมาบอกว่า ครั้งที่แล้วเราได้อะไรไป หรือว่าอยู่ในขั้นตอนกระบวนการไหน เชิญได้เลยนะคะ จากครั้งที่แล้ว รอบที่แล้วที่เรามา KM กัน เรามีประเด็นไหนสงสัย หรือประเด็นไหนที่เราต้องการแชร์ เชิญเลยนะคะ

อ.เอื้อทิพย์ คงกระพันธ์

สวัสดีค่ะ จริงๆ ตั้งแต่แรกการเขียนบทความนานาชาติ ไม่ได้อยู่ในความคิด ณ ตอนนั้น คือความที่เราเพิ่งเริ่มต้นเข้าสู่การ เส้นทางของสายวิชาการด้วย แค่เขียน Abstract ก็ยากแล้ว ยิ่งฟังอ.ตุนพุด เมื่อกี้ดูยากกว่าเดิมไปหมดเลย โดน Reject กลับมา ดูมันไกลตัว แต่ว่าก็ขอบคุณมากๆ ค่ะ ได้ประสบการณ์จากอ.เต๋, อ.ตุน มันทำให้เราได้เห็นภาพในการที่เราเข้าสู่เส้นทางของการฝึกตนเองเพื่อเขียนบทความวิชาการจริงๆ ณ ตอนนั้นไม่มีไอเดียเลยว่า เราจะไปเริ่มต้นการเขียนอินเตอร์ยังงี้ ก็จะเอาไปปรับใช้ แล้วอย่างเรื่องง่ายๆ เลย อย่าง Abstract หลังจากที่ได้ส่งวิจัยของคณะไป เราก็มีการปรับแก้ แต่พอมาดูแล้ววิธีการเขียนของเรามันไม่เหมือนครั้งที่แล้ว ที่อาจารย์เต๋พูดว่า Abstract มันไม่ต้องใส่ทุกอย่าง มันต้องมี Detail มันควรมีเวลาในการเขียน มันมีวิธีการหลักเลี่ยงการเขียนคำซ้ำ อันนี้ก็ได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง แต่มันเป็นจุดเล็กน้อยมากๆ แต่ก็น่าจะเป็นสัญญาณที่ดีของการที่ได้พัฒนาตัวเองได้ต่อไป ขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ปวีรพรต เอี่ยมสอาด

ขออนุญาตเพิ่มเติมอีกนิด พอตีขึ้นได้กลัวลืม วิธีหนึ่งที่อาจารย์ผมเคยสอน แล้วก็เอามาใช้อยู่บ่อยๆ เรื่องของการเขียนยังงี้ให้มีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ คือ อาจารย์บอกให้ลองไปอ่านพวก Book Review ตามวารสาร คือวารสารชั้นนำส่วนใหญ่จะมี Part ที่เป็น Part Book Review นะครับ ตรง Book Review ผู้เขียนจะต้องมี Technical สูงมากเพื่อสามารถ Review หนังสือได้ ฉะนั้นเราจะสังเกตเห็นลักษณะ วิธีการวิพากษ์หนังสือของเขา ซึ่งเราสามารถนำเอามาปรับใช้ในการวิพากษ์ได้ Book Review ส่วนใหญ่จะอยู่ประมาณ 1-2 หน้า สั้นๆ ดังนั้น เราจะไม่เสียเวลากับมันมาก แล้วเราได้ไอเดียจากการเขียน เพื่อใครที่รู้สึกว่ายังไม่ถนัดการเขียนในเชิง Technical ลองอ่านพวก Book Review รู้สึกว่าวารสารในไทยก็เริ่มมีแล้ว อันนี้เพิ่มเติมในส่วนของการเขียนเชิงวิพากษ์

รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาธ

บอกเลยว่ามันมี Detail ก็เหมือน Reject นั้นแหละ เตรียมใจไว้เลยว่า Reject เป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องเกิดขึ้น การไม่ถูก Reject ครั้งแรกผิดปกตินะ ที่นี่ยังบอกกว่าขั้นที่ยากของการเริ่มต้นคือการเตรียมตัวเอง มันเตรียมตัวเองแล้วมันดูมีรายละเอียดเยอะแยะไปหมด ใจเรื่องกลัวไม่ต้องกลัวค่ะ ถ้าเรากังวลมากมันก็จะทำให้ไม่กล้าเขียน อันที่จริงคือเขียนแล้วให้เขา Reject ดีที่สุด ไม่ต้องกลัวว่ามันจะดีไม่ดี ส่งไปเถอะ แล้วเขาก็จะบอกเองว่าสิ่งที่ดีพอคืออะไร ถ้าเขาไม่โอเคเลยเขาก็จะไม่โอเค แต่เขาจะให้เหตุผลว่า 1 2 3 4 5 6 คืออะไร ฉะนั้นไม่ต้องกังวลว่าทำไปเดี๋ยวจะหาว่าฉันโน้นนั่น นี่ คิดซะว่าเรากับเขาไม่เคยเจอหน้ากันเพราะฉะนั้นส่งไปเถอะ คือเตรียมใจตัวเองให้พร้อมสู้ ไม่ต้องกลัวกับความล้มเหลว เพราะว่าความล้มเหลวไม่ใช่เรื่องที่เลวร้ายเลยกับการลงวารสาร หรืออีกทางหนึ่งที่ทำเหมือนกัน เรา Relax และเพิ่มกำลังใจให้ตัวเองมากกว่า ถ้ายังไม่กล้าลงวารสารก็ลองขยับไปลง International Conference ก่อน คือมัน Relax กว่า มันเบากว่า มันเป็นจุดเริ่มต้นที่ไม่ปวดใจมากเกินไป แต่ขณะเดียวกันก็ได้บทเรียนในการเรียนรู้เหมือนกัน มันอาจจะไม่ได้แบบคะแนนสูงสุด แต่มันก็เป็นประสบการณ์ครั้งหนึ่ง ถ้าเรายังไม่ลง Journal เราก็ขยับไปลง Conference ที่เป็น Inter ถ้ามันยังไม่เป็น Inter ตอนที่เราเลือก Inter เราก็เลือกใกล้ๆ ประเทศเราก่อนเพื่อที่เราจะได้เสริมสร้างกำลังใจ มันก็มีกำลังใจ เพราะฉะนั้นมันมีทางออกที่ทำให้เราก้าวข้ามผ่านความกลัวไปได้ คือการลงมือทำแล้วเลือกจาก Step ที่ง่ายกว่า

ขอย้อนกลับมาที่ตรง KM Flowchart เราจะปรับยังไงให้มันตอบโจทย์กับ KM เมื่อกี้เสนอไปว่าควรแบ่งเป็น 2 เฟส คือเฟสแรกเพิ่มขึ้นตอนการเตรียมพร้อม ก็คือเตรียม Manu Script และ The Right Journal วันนี้ถ้าน้องๆ มีหัวข้อที่สนใจแล้ว เราว่าเขาก็ On Process แล้ว แค่ว่าเขาเขียนหัวข้อที่เขาสนใจได้เราก็ถือว่าเขา On Process แล้ว หรือถ้าใครทำได้มากกว่านั้น แบบหา The Right Journal ได้ หรือ List Journal ที่ฉันคาดว่า เลคกิ้ง ประมาณนี้แหละใน Scopus ในวารสารที่ประมาณหนึ่งที่เหมาะสมกับการเริ่มต้น Q4 Q3 ก็ได้ เราก็ถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีแล้ว นี่ก็เปิด Scopus.com คู่มือด้วยเนี่ย เราเข้าไป Search ดูตาม Area ก็มีชื่อ Journal มากมายเลย แล้วเราลองเลือก Journal ที่เหมาะกับหัวข้อของเรา นี่ก็ถือว่าประสบความสำเร็จแล้วนะสำหรับ KM คือไม่ต้องออกมาเป็น Manu Script ทั้งฉบับ ชื่อเรื่องกับ The Right Journal ก็โอเคแล้ว

อ.สมกมล รักวีรธรรม

จากครั้งที่แล้ว ส่วนตัวเรื่องของการปิดเล่มวิจัยไปหมดๆ ที่ได้ใช้เลยก็คือตรง Abstract นี่แหละค่ะ เพราะว่าได้จากผู้ทรงกลับมาที่มีการปรับแก้เยอะเลยนะคะ ก็ได้แนวคิดจากครั้งที่แล้วที่สำคัญเลยก็คือว่าไปปรึกษาค่ะ ปรึกษาผู้รู้ ก็ปรึกษาที่ปรึกษาโครงการ ให้ที่ปรึกษาโครงการช่วยดูเรื่องภาษา เพราะว่า

จากคราวที่แล้วที่เราคุยกันว่า ถ้าหากเราให้ผู้ตรวจเป็นคนที่อยู่ในสายด้วย แล้วก็เชี่ยวชาญทางด้านนี้อยู่แล้ว มันก็สามารถทำให้เราได้คำตอบที่มันชัดเจนขึ้นในการเขียน เพราะว่ามันท่อนภาษาอังกฤษก็ไม่ได้เก่งมาก แต่พอให้ที่ปรึกษาโครงการดูให้ มันก็ทำให้งานของเราก็ไม่ต้องแก้เยอะ ก็คิดว่าเช่นเดียวกันกับที่ อ.ตุนบอก ถ้าเกิดให้คนในสายช่วยดูงานของเราก็โอเค มันก็ขึ้นขึ้นเวลาผลงานเราออกไป อีกอันหนึ่งที่เป็นช่องทางในการหาแนวทางในการลง Conference หรือว่าบทความตีพิมพ์ ก็รู้สึกว่าเป็นโลกมาก ยิ่งขึ้นเพราะว่าปกติก็ Search อย่างเดียว ก็ไม่ค่อยรู้ทางด้านการศึกษาหรืออะไรสักเท่าไร ก็เห็นช่องทางค่อนข้างเยอะขึ้นค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

อ.พิมพ์ชนก โพธิ์ปัสสา

จากคราวที่แล้วที่อ.ตุนกับน้องแต้คะ คราวที่แล้วที่ได้แนะนำไป ลองไปสืบค้นวารสารที่ตั้งใจว่าจะตีพิมพ์ ลองไปอ่านลีลาการเขียนของแต่ละวารสาร เช่น ทางด้านเทคโนโลยี ก็ลองไปดูว่าอิมเมจประมาณไหน เพราะว่าส่วนใหญ่โดน Reject ตอนนี้ก็เลยอยู่ในขั้นตอนเหมือนสืบหาว่าวารสารที่มันสอดคล้องกับตัวของบทความที่มีอยู่ มันควรจะลองอีกครั้งหนึ่ง

อ.ดร.จุฑามาศ แสงงาม

ในส่วนของเรา เราก็เอาความรู้ตรงนี้ไปใช้เรื่องของการเลือกวารสาร ตัววารสารที่เป็นอิมเมจของเราเองซึ่งในฟิลของเราจะเป็น Research Technology แล้วก็ได้เห็นถึงการเขียนบทความ การตีพิมพ์เผยแพร่บทความในฟิลของเราเนี่ย จะเน้นไปในเรื่องของเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้เราต้องมีการปรับตัวกับสิ่งที่ต้องทำ ต้องมาเตรียมตัวการเขียนบทความมากขึ้น ปรับวิธีการใหม่ๆ ทางด้าน Research Information ค่อนข้างเยอะ รวมไปถึงอย่างที่อ.ตุนบอกเมื่อกี้ ก็คือว่าจะไม่มีการเขียนว่า เพื่อศึกษาจะต้องตัดไปเลย การเขียนในฟิลของเราจะต้องเน้นที่ตัวแปร เพื่อโชว์ให้เห็นเน้นๆ ซึ่งงานของเราต้องปรับคุณภาพตรงนี้อีกเยอะค่ะ นี่คือนี่ที่ต้องปรับในเรื่องของคุณภาพค่อนข้างเยอะ

ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

คะ อันนี้ก็เป็นความคิดเห็นจากน้องๆ กลุ่มเป้าหมาย แต่ว่ารอบนี้เป็นรอบของการพิจารณาคู่มือ แล้วก็เป็นการแชร์กันว่า จากครั้งที่แล้วน้องๆ ได้อะไร เท่าที่ฟังมาน้องๆ ก็ได้แนวทางเยอะมาก ทีนี้ก่อนที่เราจะจบกันใน Part นี้คะ ก็อยากจะให้วิทยากรทั้ง 2 ท่านให้สรุปเป็นข้อเสนอแนะ หรือว่าเป็นข้อคิดอะไรสักอย่างให้กับน้องๆ

อ.ดร.กรรณิการ์ แสนสุภา

ขอเรียนถาม เมื่อก็ได้ไอเดียตอนทื่อ.มานิกาพูดว่า เวลาที่เราส่งเข้าไปเพื่อตีพิมพ์เขาจะดูตั้งแต่หัวข้อใช้มั้ยคะ คราวนี้แหม่มมองว่าเพราะฉะนั้นถ้าเกิดสมมติว่าเราคิดแบบ Backward เลยอะคะว่า เราอยากจะไปตีพิมพ์ มันต้องเริ่มตั้งแต่การคิดหัวข้อที่มันเข้าธีมและน่าสนใจใช้มั้ยคะ

รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

คืออย่างนี้ เวลาเราทำวิจัยจริงๆ เรามองกระบวนการทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบให้มันล๊อกันถูกต้อง มั้ยคะ เพราะฉะนั้นนักวิจัยถ้าจะเริ่มต้นจากเรื่องหนึ่ง ถึงยังไม่เก็บข้อมูลต้องรู้อยู่แล้วว่า Finding หลักๆ ของเราประมาณไหน คือเราจะรู้โดยภาพกว้างๆ ว่า Finding หลัก หรือ Outcome หลัก ของงานของเราคืออะไร และอีกหนึ่งสิ่งที่จะต้องตอบตัวเองให้ได้เลยก็คือ สิ่งที่เราอยากจะได้เป็น Finding หลัก มันไปเสริมเติมเต็มยังงัย เพราะว่าเราเข้าใจ นี่คิดแบบ Backward การที่จะขึ้นไปเขียนชื่อเรื่อง เอ๊ะ เรา กำลังทำตัวแปรอะไร เพื่ออะไร ผลลัพธ์คืออะไรก่อน อันดับแรกเลยคือผลลัพธ์คืออะไร น่าจะออกมาประมาณไหน เสร็จมันจะตามมาด้วย Imprecation ฝรั่งเหมือนกันนะ Imprecation แคร่มากด้วย เหมือนกันว่าสุดท้ายแล้วประโยชน์ของงานเนี่ย คือคนไทยเรียกว่าประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหรือข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ Something ประมาณนี้ แต่ฝรั่งใช้คำว่า Imprecation มันคือ Gap of Knowledge ใครเอาไปใช้ ใช้อะไรบ้าง เช่น ถ้าเป็นนักวิชาการใช้ ใช้อะไร ถ้าเป็นนักวิชาชีพ สมมติว่าเป็นนักจิตวิทยาใช้ ใช้ยังงัย ใช้ตอนไหน ใช้เพื่ออะไร อย่างเนี่ยคะ เพราะฉะนั้นถ้าจะคิด Backward ต้องคิดตรงนี้ก่อน คิดว่า Finding หลักของเราคืออะไร Finding หลักของเรา คือ The Gap อะไร แล้วมัน Imprecation กับใคร ยังงัย ถ้าจะคิด Backward ตอนนี่คือ Outcome สุดท้าย ฉะนั้น Objective เรา ควรจะเป็นอะไร แล้ว Title ควรจะเป็นอะไร แต่สุดท้ายแล้วไม่ว่าจะเป็น Forward, Backward ต้องรอกันตั้งแต่ต้นจนจบ

อันนี้น่าจะตอบคำถามของแหม่มก่อน ทีนี้ เสริมในเรื่องของ Title แหม่ม Title เวลาเราคิด กลับไปกลับทั้งกระบวนการ สุดท้ายแล้ว Paper เรา Article เราทั้งหมดล๊อกันตั้งแต่ต้นจนจบ แต่ว่า ประโยคแรกที่เขาเห็นคือชื่อ Title เรากับ Abstract เพราะฉะนั้นมันจะดึงดูดเหมือนกับถ้าเป็นผู้หญิงก็ต้องหาปากสีชมพู คือของดึงดูด เราจะดึงดูดยังงัย พี่อาจจะเอาชื่อตัวแปรหลักของเรานำ หรือสายทางด้านภาคประเมนเราต้องเอา Metrology นำให้มันไฮไลท์บางอย่างที่เราไม่เคยทำขึ้นมาก่อน หรืออะไรอย่างนี้ หรือไฮไลท์ในเทรนที่เขาศึกษาอยู่ อะไรอย่างนี้ คือมันต้องมี keyword เหล่านี้อยู่ใน Title เราบ้าง แล้วลบคำที่ไม่จำเป็นออกไป

ผศ.ดร.ปวีรพร อิมสอาด

จริงๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจเหมือนกันนะครับ ต้องถามพื้นฐานที่เป็นทุน สมมติว่าเราได้ทุนมาในการทำวิจัย จำเป็นหรือเปล่าว่า Paper ที่เราตีพิมพ์เนี่ย ชื่อจะต้องเหมือนชื่อโครงการวิจัยของเรา

รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

คืออย่างนี้ มันจะไปสอดคล้องเรื่องค่าตอบแทน คือในฐานะทุนวิจัยคณะเราไม่ได้ mind เรื่องการตีพิมพ์ Article เพราะเราไม่ได้ คณะไม่ได้ Support เรื่องทุนตีพิมพ์ Article คนที่ Support ให้มี 2 หน่วยงาน คือ สวพ. กับงานฝึกอบรม กจ. ถ้าจะไป สวพ. สวพ.เป็นหน่วยงานดูแลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยครอบคลุมไปถึงคณะด้วย ตัวคณะเองไม่มีทุน ถ้าเกิดผู้วิจัย น้องๆ ที่ได้รับทุนไป เขียนชื่อวิจัยต้องตรงกับสัญญา คราวนี้มันจะเป็นอีกเงื่อนไขหนึ่งเพราะว่ามันเรื่องของสัญญารับทุนด้วยไข่ม้อยคะ เพราะฉะนั้นชื่อเรื่องวิจัยกับชื่อเรื่องสัญญาต้องตรงกัน แต่ตอน Article หน่วยวิจัยคณะบอกไม่ได้สนใจ ก็เป็นอิสระของผู้วิจัยที่จะสามารถตีพิมพ์งานในระดับที่เหมาะสมกับตัวเอง แต่ถ้าผู้วิจัยบอกว่าไม่เอาตังค์ ฉันขอตีพิมพ์แบบระดับ Inter ขึ้น ขอปรับชื่อเรื่องให้ตรงกับผู้ที่ขอรับทุนมา ไม่ตรงกับสัญญา เป็นไปได้มั๊ย หรือจะบอกดี โอเค แต่ว่าคุณต้องเข้าใจข้อจำกัดนะว่า คุณไม่สามารถเสนอขอค่าตอบแทนจาก สวพ.ได้ เพราะเกณฑ์ของ สวพ. หน่วยงานแรกที่ดูแลเนี่ย เขาบอกว่าคุณจะได้รับทุนวิจัยของคณะหรือของมหาวิทยาลัยก็ตาม เมื่อคุณปิดเล่มสมบูรณ์แล้ว แล้วคุณไปตีพิมพ์ต้องชื่อเรื่องเดียวกัน ยกเว้นแต่ว่าผู้ทรงเขาเป็นคนขอให้เปลี่ยน ก็ไม่แน่ว่าขอให้เปลี่ยนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรง สวพ.ก็จะพิจารณาเงินค่าตอบแทนให้ 20,000 บาท ถ้าจำไม่ผิด อันนี้ก็ผ่าน สวพ. ทางหนึ่ง

อีกทางหนึ่งได้ทุนคณะเหมือนกัน ไปตีพิมพ์ Article เหมือนกัน แล้วก็ปรากฏว่าเราอยากจะตีพิมพ์ที่อาจจะไม่ใช่วัตถุประสงค์เดียวกับในเล่มซะทีเดียว ชื่อเรื่องไม่ตรงกัน วัตถุประสงค์ไม่ใช่ซะทีเดียว ตอนแรกเราอาจจะไปเจอ Final dying ถ้าสุดท้ายไปศึกษามา อ้าวเรื่องนี้สำคัญนี่นา ดึงเข้าทำอีก Article นึง แต่เนี่ยจะขอ สวพ. ไม่ได้แล้ว ชื่อเรื่องไม่ตรงกันแต่สามารถผลิตงานออกมาตีพิมพ์ และก็ขอกับงานฝึกอบรม กองการเจ้าหน้าที่ กองการเจ้าหน้าที่ก็จะพิจารณาให้ ซึ่งไม่มีเรทที่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับว่าคุณเข้าสู่ฐานอะไร ก็เป็นไปตามฐาน เพราะฉะนั้นมี 2 Channel

กลับมาที่หน่วยวิจัยคณะ เราไม่ได้ Mind เรื่อง Article เรา Mind ว่าคุณจะต้องปิดเล่มส่ง แต่เราพิจารณาต่อให้ว่าถ้าคุณต้องการค่าตอบแทนด้วย ผู้วิจัยก็พิจารณาเองเองว่าถ้าอยากได้ค่าตอบแทนของ สวพ. ก็ตามเงื่อนไขของ สวพ. ถ้าเราอยากจะมีอิสระหน่อย ทำงานที่แบบ High Standard ขึ้น เรา ก็ไปของานฝึกอบรมทำได้คะ

ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

ช่วงเวลาสุดท้าย เราก็จะให้ท่านวิทยากรทั้ง 2 ท่าน ได้ช่วยสรุป หรือข้อเสนอแนะอะไรให้กับน้องๆ คนละไม่เกิน 2 นาที เชิญค่ะ

ผศ.ดร.ปวีรพร อิมสอาด

สรุปนะคะ ก็คือตอนนี้ถ้าเกิดพอเราแบ่งออกมาเป็น 2 เฟส ผมคิดว่ามันมีกลุ่มเป้าหมายของเราสามารถเข้าถึงได้ ถึงว่าเราจะมีแค่ตัวงานวิจัยก็ตาม แม้ว่าจะไม่ผ่านการแปล มันสามารถเข้าสู่กระบวนการได้ ถ้าสรุปนะคะขออภัยคำพูด อ.ตุนมา อย่างการ Reject การ Reject เนี่ยมันเกิดขึ้นได้เสมอ ต่อให้เป็น Big Name เป็นตัวพ่อ ตัวแม่ในวงการก็ตาม ก็โดน Reject มา ฉะนั้นการ Reject มันทำให้เรารู้ว่า มีจุดไหนที่เราต้องพัฒนาตัวเอง เราใช้ประโยชน์จากตรงนั้นมาแก้ปัญหาของเรา แล้วก็ผมว่าตอนนี้หลักๆ เลยก็คือเรื่องภาษา เดียวค่อยมาว่าเรื่องภาษากันอีกทีหนึ่งหลังจากนี้

แต่ตอนนี้อยากให้กลุ่มเป้าหมาย อาจารย์ทุกท่านเนี่ย ถ้าที่จะลองเสี่ยง เพราะว่าผมมองว่าส่งไป โดน Reject ก็ไม่ได้เสียหายอะไร ไม่ได้โดนปรับ ไม่ได้โดนอะไร ดังนั้น ลองไปเลยดีกว่า อย่างที่ว่ามันจะโดน Reject นะครับ ครั้งแรกโดน Reject เสมอ ดังนั้นอยากส่งกำลังใจให้ทุกท่าน ลุยเลย เริ่มเลยนะครับ แล้วก็ครั้งแรก เดียวครั้ง 3 4 5 6 7 จะตามมาเองนะครับ

รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

เสริมน้องเต๋อะ เพราะว่าขั้นตอนมันจะยุ่งยาก มันจะรู้สึกเหนื่อยหน่าย ก็แค่ให้กำลังใจตัวเอง แล้วก็กล้าลุย กล้าสู้ ไม่มีอะไรจะเสีย Reject ก็ไม่มีอะไรจะเสีย มีแต่องค์ความรู้ต่างหากที่เราจะได้มานั่นก็คือเรื่องกำลังใจ 2. เรื่องการเตรียมความพร้อมในเรื่องของศาสตร์และภาษาอังกฤษ เรื่องศาสตร์ไม่ค่อยห่วงนะ เพราะว่าเราเชื่อว่าทุกคนมีความรู้ในศาสตร์กลุ่มลึกละเอียดอยู่ประมาณหนึ่งแล้ว แค่เติมเข้าไปส่วนเรื่องภาษาอังกฤษ ถ้าเราแค่กล้าสู้กับ คือมันไม่ Perfect หรือ ต้องเข้าใจว่าเราไม่ใช่ Native Sticker เขียนยังงี้ก็อาจจะไม่ใช่ แต่ว่าก็ลองเขียนได้ ก็แค่ถามประธาน กริยา กรรม อาจารย์ที่ปรึกษาเคยบอกไว้ว่า เริ่มเขียนภาษาอังกฤษทั้งประโยค มันต้องมีประธาน กริยา กรรม ให้ครบก่อน คำขยายค่อยว่ากัน เอาประธาน กริยา กรรม ให้มันครบๆ ก่อนก็ได้แล้วค่อยว่ากันอีกทีว่าจะขยายอะไร ไม่จำเป็นต้องทำที่หุที่สุดก็ได้ ทำกลางๆ ที่เราน่าจะเข้าใจก็ได้ ก็ลองดูค่ะ แล้วก็ถ้าคิดว่าได้ระดับเอาก็ได้ ถ้าคิดว่า Journal ฐานสูง อาจจะไปไม่ไหว ลงมา ถ้าลงมาแล้วยังไม่ไหวก็กลับมาที่ International Conference อะไรแบบนี้ International Conference ที่อเมริกายังไม่กล้า ก็แถวๆ ญี่ปุ่น เลือกประเทศที่เธอถนัดพูดประมาณเดียวกัน เข้าไปเราจะได้มีความมั่นใจในตัวเอง พอมีความมั่นใจในตัวเอง มันก็กล้าที่จะไปเรื่อยๆ แล้วก็พยายามที่จะหาเพื่อน พยายามหาที่ปรึกษาดีๆ ในสาย ที่จะคอยแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน

ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

ก็ขอบคุณท่านวิทยากรทั้ง 2 ท่านมาก ต้องบอกว่าสิ่งที่เราได้หลังจากการแลกเปลี่ยน KM กันทั้ง 2 รอบ มันเป็นเรื่องที่ประทับใจที่ได้มาแชร์ให้น้องๆ ฟัง ซึ่งจริงๆ มันทำให้คิดถึงคำว่า การลงทุนมีความเสี่ยง แต่เรื่องที่ท่านวิทยากรทั้ง 2 ท่านพูด ความเสี่ยงมันอาจได้ไม่ถูกใจเรา ไม่ถูกใจเขา แต่มันได้ทั้งคู่ ถ้าเกิดว่า บทความได้ดีพิมพ์ เราได้ความภาคภูมิใจ แต่ถ้าเขาปฏิเสธมาสิ่งที่เราได้คือ เราได้ข้อคิดได้บทเรียนที่จะพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น ก็ต้องขอขอบคุณวิทยากรทั้ง 2 ท่าน และในโอกาสนี้ขอมอบเวทีให้กับท่านประธานเลย ขอขอบคุณค่ะ

อ.ดร.อรชุลี นิราศรพ

ขอบคุณค่ะ เดี่ยวในลำดับต่อไปนะคะขออนุญาตทางกลุ่มเป้าหมาย มีเอกสารแจกอีกหนึ่งแผ่น ซึ่งใบนี้จะเป็นแบบติดตามผลการนำไปใช้ ซึ่งอาจจะขอเก็บข้อมูลอีกสักประมาณ 2-3 สัปดาห์ ในส่วนของคู่มือที่มีการปรับแก้ เดี่ยวเราจะส่งตัวที่ปรับแก้เข้าไปในกลุ่มไลน์ของกลุ่มเป้าหมาย ให้ทุกคนได้ดูกันนะคะ

มาถึงขั้นตอนสุดท้าย ก้าวแรกมักยากเสมอ แต่ถ้าไม่มีก้าวแรกมันก็ไม่มีก้าวต่อไป เพราะฉะนั้นสำหรับในวันนี้ขอขอบคุณท่านวิทยากร รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร ผศ.ดร.ปวีรพร อิมสอาด มากๆ นะคะที่มาให้ข้อมูล ให้ความรู้ ทั้ง 2 ครั้งเลย ตั้งแต่เรื่องของการเริ่มต้น การตีพิมพ์ การหาวารสาร หรือเรื่องของการจำนวนค่าทั้งหมด อันนี้ต้องเป็นประสบการณ์ที่กลั่นออกมาจากตัวทั้ง 2 ท่าน มีเรื่องของการเตรียมตัว เตรียมใจ การโดน Reject เป็นเรื่องปกติ ก็ใจขึ้นขึ้นนิดหนึ่ง สำหรับวันนี้ก็ขอบคุณท่านวิทยากรทั้ง 2 ท่านมากนะคะ แล้วก็ขอบคุณกลุ่มเป้าหมายของเราด้วย ในส่วนของ KM ของเราวันนี้ก็จบกระบวนการเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณทุกท่านมากค่ะ

เลิกประชุม 11.00 น.